

Sygn. akt IV Ka 370/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1 Przewodniczący:	1 SSO Ewa Rusin
1 Protokolant:	1 Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 r.

6 sprawy E. P.

7 córki W. i M. z domu M.

8 urodzonej (...) w W.

9 oskarżonej z art. 212 § 2 kk

10 z oskarżenia prywatnego E. M.

11 na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

12 od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

13 z dnia 18 marca 2021 r. sygnatura akt III K 2098/19

15 I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżoną E. P. uniewinnia od przypisanego jej czynu,

16 II. stwierdza, że koszty procesu w sprawie ponosi oskarżycielka prywatna E. M.,

17 III. zasądza od oskarżycielki prywatnej E. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego w tym wymierza 200 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 370/21	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 marca 2021r. sygn. akt III K 2098/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel prywatny		
0.11.3. Granice zaskarżenia		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść i polegający na niesłusznym uznaniu, iż czyn oskarżonej E. P. jest społecznie szkodliwy w stopniu znikomym, podczas gdy analiza	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynu zarzucanego oskarżonej prowadzi do wniosków przeciwnych, a to że czyn ten cechował się znacznym stopniem szkodliwości, w szczególności że czynu tego dokonano za pośrednictwem środków masowej komunikacji,

2. obrazę prawa procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt. 3 kpk w zw. z art. 1§ 2 kk poprzez „wadliwe uznanie, że czyn popełniony przez oskarżoną nie jest na tyle społecznie szkodliwy, by uznać go za karygodny i by oskarżona poniosła za czyn ten odpowiedzialność karną, przy przyjęciu chociażby najłagodniejszej z rodzajów kar określonych sankcją z art. 212 § 2 kk,

3. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 7 kpk w związku z art. 410 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną, sprzeczną z zebrany materiał dowodowy, pobieżną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegająca na:

- pominięciu okoliczności popełnienia czynu za pomocą środków masowego przekazu, wpływającą na

	szkodliwość społeczną czynu, - pominięciu dowodu z pism pełnomocnika E. M. z dnia 4 lutego 2019r. , 6 marca 2019r. kierowanej do Rady Miejskiej S. i niewskazaniu w uzasadnieniu wyroku czy Sąd I instancji wziął je pod uwagę przy ustalaniu faktów, - pominięciu postawy oskarżonej, jawiącej się jako bezrefleksyjnej i niewyrażającej żadnej skruchy w obliczu przedstawionych dowodów, świadczących o winie i sprawstwie oskarżonej , prowadzącej do mylnego stwierdzenia, że czyn z art. 212§ 2 kk nie cechował się znacznym stopniem szkodliwości czynu, a tym samym że postępowanie należało umorzyć.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Odnoszenie się do zarzutów apelacyjnych jest bezprzedmiotowe wobec uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu (art. 436 kpk), których waga procesowa nakazuje wydać orzeczenie reformatoryjne przez uniewinnienie oskarżonej od przypisanego jej czynu.			

Niestety nie dostrzegł sąd meriti kardynalnych wad skargi prywatnej, wniesionej 16 grudnia 2019r.

Otóż opisując czyn zarzucany, jej autor (wszak profesjonalny uczestnik postępowania) wskazał na datę czynu „28 grudnia 2019r.”, co też powielił w uzasadnieniu skargi. Nie może ulegać wątpliwości, iż przedmiotowa sesja Rady Miejskiej w S. miała miejsce w roku 2018 a nie 2019 i wtedy – 28.12.2018r.- miało dojść do inkryminowanej wypowiedzi oskarżonej. Jakkolwiek w toku rozpoznania sprawy na rozprawie w dniu 12 października 2020r. już po odebraniu wyjaśnień od oskarżonej pełnomocnik oskarżycielki prywatnej sprostował rok zarzucanego czynu na 2018r. (k. 61 akt), to jednak ta okoliczność procesowa nie znalazła niestety odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku, w którym datę czynu zarzucanego i przypisanego przyjęto jako 28 grudnia 2019r., a w konsekwencji taką datę czynu przypisanego przyjęto też w pisemnych motywach wyroku (sekcja 1.1.1). Chociaż pełnomocnik oskarżycielki prywatnej wniósł apelację na niekorzyść oskarżonej, ale na owo uchybienie

nie zwrócił uwagi i w tym zakresie wyroku nie zaskarżył, a w treści uzasadnienia apelacji także przyjmuje datę czynu 28 grudnia 2019r. (k. 96 akt).

Tak więc w dacie wskazanej w wyroku - 28 grudnia 2019r.- czyn przypisany oskarżonej w ogóle nie zaistniał.

Niezależnie od powyższego, uzupełniająco należy podnieść, iż w skardze prywatnej w opisie czynu zarzucanego nie zawarto również kompletu ustawowych znamion występkę stypizowanego w art. 212 §1 i § 2 kk, bo zniesławienie innej osoby polega na przypisaniu jej konkretnego postępowania lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności (podkr. SO). Na to uchybienie także sąd I instancji uwagi nie zwrócił i w konsekwencji w wyroku w tej części recypował opis czynu ujęty w skardze prywatnej, pozbawiony tych elementów.

Dopiero w uzasadnieniu skargi (k. 3 akt) pada stwierdzenie, iż wypowiedź oskarżonej, jakoby w prowadzonym

przez oskarżycielkę
prywatną lokalu
gastronomicznym
odbywają się nielegalnie
organizowane gry
hazardowe znieśliwiła
oskarżycielkę, przez co
naraziła oskarżycielkę
prywatną na utratę
koniecznego w
wykonywanej działalności
zaufania publicznego
klientów restauracji, dalej
podnosząc, że wypowiedzi
oskarżonej dotknęły i
znieważały pokrzywdzoną,
skutkując doznanymi
przez nią ujemnymi
przeżyciami.

Rzecz jednak w tym ,
iż w toku przesłuchania
oskarżycielki prywatnej
w charakterze świadka
nie wykazała ona
jakichkolwiek okoliczności
faktycznych,
dowodzących, że
zarzucany oskarżonej czyn
miał cytowane wyżej cechy
o jakich mowa w art.
212 § 1 kk, tj. że
zarzucane postępowanie
lub właściwości, mogły
poniżyć ją w opinii
publicznej lub narazić
na utratę zaufania
potrzebnego dla danego
stanowiska, zawodu lub
rodzaju działalności.
Oskarżycielka prywatna
zeznała, że po tej
wypowiedzi oskarżonej
spadła liczba klientów (w
żaden sposób takiego faktu
nie wykazując dowodowo),
podała następnie, że
lokal zamknęła, bo cyt.”

zdrowie odmówiło mi posłuszeństwa”. Takie same okoliczności przywołano w apelacji, tj. że oskarżycielka prywatna cyt. „doznała uszczerbku na zdrowiu psychicznym, której stan emocjonalny został zachwiany na skutek wywołanymi przez oskarżoną kontrolami, które miały miejsce w lokalu C.”.		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonej za winnej zarzucanego jej czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Główny wniosek apelacyjny o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonej za winną zarzucanego jej czynu został wadliwie określony, bowiem w razie umorzenia postępowania w pierwszej instancji (jak w niniejszej sprawie) sąd odwoławczy nie może oskarżonego skazać, o czym przesądza jednoznacznie zasada		

wyrażona w art. 454 § 1 kpk. Alternatywny wniosek o rozstrzygnięcie kasatoryjne także nie może zostać uwzględniony wobec przyjętej podstawy uniewinnienia oskarżonej od przypisanego jej czynu, wskazanych wyżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	W dacie wskazanej w zaskarżonym wyroku - 28 grudnia 2019r.- czyn przypisany oskarżonej w ogóle faktycznie nie zaistniał.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
W myśl art. 433 § 1 kpk sąd odwoławczy jest zobowiązany uwzględniać także okoliczności wymienione m. in w art. 440 kpk na korzyść oskarżonego, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

o.o.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Orzeczenie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk zostało zmienione przez uniewinnienie oskarżonej od przypisanego jej czynu.		
Zwięźle o powodach zmiany		
W dacie wskazanej w zaskarżonym wyroku - 28 grudnia 2019r.- czyn przypisany oskarżonej w ogóle faktycznie nie zaistniał.		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II, III.	II.W konsekwencji zmiany wyroku przez uniewinnienie oskarżonej stwierdzono, że koszty procesu w sprawie ponosi oskarżycielka prywatna E. M. (art. 632 pkt. 1 kpk) III. Strona przegrywająca proces prywatnoskargowy, w tym przypadku oskarżycielka prywatna, jest obowiązana do poniesienia kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym na rzecz Skarbu Państwa. Zatem o kosztach sądowych postępowania apelacyjnego orzeczono na	

	podstawie art. 636 § 1 i 3 kpk zasądzając od oskarżycielki prywatnej E. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego w tym – na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzono 200 złotych opłaty za to postępowanie.
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycielki prywatnej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o umorzeniu postępowania		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana